

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 16 września 2022 r.

Poz. 3950

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR PN.4131.342.2022 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 7 września 2022 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr LX/444/2022 Rady Gminy w Kozłowie z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wybranych obszarów w obrębach geodezyjnych Siemianowo, Kownatki, w części dotyczącej:

- § 30 w zakresie sformułowania: „17KDW” oraz pkt 2 lit a tiret 17 o treści: „17KDW- stała, zgodnie z rysunkiem planu”,
- załącznika Nr 1 do uchwał, w zakresie terenu 2 MN.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Kozłowie, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) podjęła uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wybranych obszarów w obrębach geodezyjnych Siemianowo, Kownatki.

Zadaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała w zakresie w skazanym w sentencji przedmiotowego rozstrzygnięcia, podjęta została z rażącym naruszeniem prawa.

Stosownie do art. 15 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną, natomiast zgodnie z art. 20 ww. ustawy część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna załącznik do tejże uchwały. Ewidentna niezgodność pomiędzy treścią uchwały, a jej częścią graficzną narusza zasady sporządzenia planu miejscowego. Niezgodność pomiędzy tymi częściami powoduje przy tym również naruszenie § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), który stanowi, że „część graficzną projektu planu miejscowego sporządza się w sposób umożliwiający jednoznaczne jej powiązanie z częścią tekstową projektu planu miejscowego”. Zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów zawierają określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, w tym nazwę klasy przeznaczenia terenu oraz symbol wraz z numeracją wyróżniającą je spośród innych terenów. Według § 7 pkt 7 ww. rozporządzenia projekt rysunku planu miejscowego powinien zawierać linie rozgraniczające tereny.

W przedmiotowej uchwale przeznaczenia terenów 17KDW oraz 2 MN zostały określone w sposób budzący wątpliwości interpretacyjne w zakresie spójności części tekstowej i zgodności z jej częścią graficzną.

Rozbieżności, w konfrontacji z ustaleniami na załączniku graficznym stanowiącym załącznik Nr 1 do uchwały, zawiera § 30 uchwały o treści: „Dla terenów elementarnych oznaczonych w planie symbolami cyfrowo-literowymi 1KDW, 2KDW, 3 KDW, 4 KDW, 5 KDW, 6 KDW, 7 KDW, 8 KDW, 9 KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW, 17KDW ustala się:”, podczas gdy rysunek stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały, wskazuje na tereny drogi wewnętrznej, ale tylko w liczbie

16 terenów (tj. 1KDW, 2KDW, 3 KDW, 4 KDW, 5 KDW, 6 KDW, 7 KDW, 8 KDW, 9 KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13KDW, 14KDW, 15KDW, 16KDW). Zatem w treści § 30 uchwały wymieniono teren oznaczonych symbolem 17KDW, który jednak nie znajduje swojego odzwierciedlenia w części graficznej planu stanowiącej załącznik Nr 1 do uchwały - brakuje terenu **17KDW**.

Kolejne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczy braku ustaleń tekstowych dla terenu oznaczonego symbolem **2MN** na rysunku stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały. Tym samym teren 2 MN został wskazany w załączniku Nr 1 do uchwały, jednak brak jest dla tego terenu ustaleń tekstowych w przedmiotowej uchwale.

Podkreślić należy, że przepisy zawarte w aktach prawa miejscowego, które wspólnie z regulacjami ustawowymi stanowią podstawę do dekodowania norm prawnych, podlegających konkretyzacji w ramach procesów stosowania prawa, a tym samym w konsekwencji do ingerencji w sferę prawną osób będących adresatami działań administracji, powinny być redagowane w sposób czytelny i niebudzący wątpliwości interpretacyjnych (w oparciu o wyrok z dnia 16 czerwca 2008 r. WSA w Krakowie sygn. II SA/Kr 407/08).

Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa sądów administracyjnych, część graficzna planu miejscowego jest uszczegółowieniem części tekstowej i ustalenia planu muszą być odczytywane łącznie - z uwzględnieniem zarówno części graficznej, jak i tekstowej. Z tych względów nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową a rysunkiem planu(wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 marca 2017 r. sygn., akt II OSK 1804/15). Załącznik graficzny nie może zawierać ustaleń innych, niż tekst planu, ani nie może pomijać ustaleń przewidzianych w części tekstowej dla poszczególnych terenów. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być więc uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest "opisany" w tekście planu (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 6 lipca 2016 r. sygn. akt II Sa /Kr 484/16). Okoliczność, że na rysunku planu miejscowego został wydzielony teren oznaczony symbolem, który nie został umieszczony w legendzie planu i nie znalazł żadnego odzwierciedlenia w części tekstowej planu, stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, skutkujące nieważnością uchwały w tym zakresie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 5 grudnia 2019 r. sygn.. akt IV Sa/Po 768/19).

Wymienienie w części tekstowej uchwały symboli terenów niewystępujących na rysunkach planu oraz wyznaczenie na rysunkach planu (w części graficznej) terenów, które nie posiadają ustaleń planistycznych w części tekstowej uchwały narusza zasadę spójności zapisów części tekstowej i części graficznej planu, wynikającą z art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Prowadzi to także do sytuacji, w której w planie miejscowym ujęte są obszary, dla których nie określono przeznaczenia terenu (nie sposób odczytać przeznaczenia terenu z uwagi na niespójność części tekstowej i graficznej planu), co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy. i § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia.

Powyższe działania Rady Gminy w Kozłowie, w ocenie organu nadzoru, wyczerpały dyspozycję art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki